

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Martis decimâ-tertiâ Aprilis Anni M. DCC. XXXIV.

M. THOMA-RENATO GASNIER,
Doctore Medico, Præside.

An in Artuum excisione tutiùs à Ligaturâ, *quàm ab aliâ compressionis specie, sistitur Sanguis?*

I.

RTUUM excisio (amputationem vocant) non temerè, nec nisi cùm cætera remedia jam nil proficiunt, suscipienda. At, quoties corporis partem aliquam immedicabilis cancer depascitur, aut illa serpente sphacelo consumitur in dies; quoties ossa pertinax exedit caries, aut adeò detrita-fractaque videntur ut aliundè nulla salus fulgeat; tunc, ne totus intereat æger, quamdam sui portionem deperdat necessum est. Miserum, periculi plenum, sed unicum auxilium! Pro resecandorum artuum ratione dispari, dispar excisionis opus. In articulis, præter digi-

torum, sectionem institui vetant longæ suppurationis pericula, difficilior vulneris consolidatio. Quamobrem, ubi cætera membra præcidenda sunt, eò loci decurtationem moliri caveat Chirurgus, nisi humeri in superiori parte vitium inemendabile, solam hanc illi vixque successuram curationis viam, reliquerit. In femore, humero, brachio, quò minùs à corruptâ parte recedet operatio, eò magis corporis famulitio consules. Modò tamen, vitiatum inter & sanum, unius ferè digiti intercedat spatium. Non idem de crure dixeris. Quod semper, infra ipsissimas quæ patellam operiunt, aponevroses, id est, sex digitis à genû remotis, præcidere opus est, licèt longè inferiùs partem inficiat malum. Ut enim, hâc arte sectorum tendonum plerumque funesta declinantur symptomata, sic etiam pars superstes ab inutili prorsùs & importuno pondere liberata, expeditiùs ac elegantiùs adscititiæ, deficientisque functiones æmulanti, sese accommodat. Quæ in articulis fiunt sectiones, scalpello perficiuntur, deligatâ priùs axillari arteriâ, si rescindendus humeri articulus. Aliam apparatûs dispositionem expostulant, quæ in ipsis ossibus celebrantur. Singulorum artuum excisionem hìc persequi nec vacat nobis, nec expedit. Satis sit, methodum quâ præcidi crus debeat delineasse. Ex illâ cæteras disces quæ eâdem absolvuntur ἐγχείρησει. Sedet æger vel in lecti spondâ, vel in sedili aptato, ministris firmiter contentus, ne doloris acuto sensu percitus sese moveat, movendoque interturbet operationem. Tunc, antequam ad ferrum deveniat Chirurgus, ut sanguinis rivos claudat ad libitum laxetque, partis infernæ femoris cute sursùm ab uno ministrorum retractâ, dùm alter tibiam sustinet & fulcit, splenium circumvolutum inter tibiæ flexores apponit sub ipso poplite. Huic aliud longum applicat, quod circulariter reflexum totam involvit partem. Ut videlicet primum contineat, nec non ut subjectæ carnes, tutiùs minorique cum noxâ, inter operandum, comprimi possint. Super utrumque, posteà cingulum injicit torcularis ope valentiùs contorquendum, interpositâ priùs sub ipso torcularis vinculo chartâ densiore, vel assulâ corneâ. Aliud demùm infra genu funiculum fortiter circumvolvit, ad dictum excisioni locum. His peractis, stans inter utrumque ægrotantis femur Chirurgus falcatum cultrum dextrâ arripit, cujus aciem ita dirigit, ut uno tractu carnem universam & musculos in orbem resecet quàm citissimè. Scalpello dein non ancipiti, quidquid carneæ substantiæ reperitur inter ossa, rescindit, instrumenti dorsum parti sanæ semper obvertendo, simulque periosteum abradit. Mox, interpositâ fasciâ quæ sectas, utpotè servandas, carnes contineat, os utrumque serrâ præcidit. Nunc scaturientes sanguinis fontes sistere opus est. Inter varias, quæ hunc ad finem proponuntur, vias, tutiorem intellige, quâ vulneris infensioribus symptomatis obviam itur, & inducendæ cicatrici fugantur impedimenta.

I I.

A Vasorum congerie, positu, diametro, microcosmi fabricam; ab illorum elatere succorumque quos vehunt revehuntque motu, functiones, reposce. Non aliundè repetenda venit ossium firma compages, quàm à pressiori tubulorum quibus contexuntur inter se contactu, eorumque minori, & paucissimæ quibus indigent humorum quantitati proportionatæ, diametro. Quæ solidas alias partes efformant vasa, non ita arctis sibi invicem adhærent vinculis, magìsque patent succis allabentibus. Indè eorum flexibilitatem inferas, quæ ad tam varios motus necessariò requiritur. At quoniam in dies hâc de causâ aliquid eorum deteritur substantiæ, brevi corrueret tam mirabile artificium, nisi novæ tantùm accederet, quantùm deperditur. Igitur in tenuissimis vasis, ex quibus alia efformantur, indesinenter decurrit fluidum deperditi jacturam resarciens. Succi reparantis subtilitatem, reparandorum tubulorum exilitatem, arguit insensilis *transpiratio*. Jam verò, si tibi horumce canalium gyri, glomeres, innumeræ convolutiones in-

notuerint, totisque nutritii patuerit indoles, tenes apertum cicatricis opus. Ubi vulnus infligitur, vel secantur vasa, vel dilacerantur, rumpuntur, destruuntur. Hinc vulnerum oriuntur discrimina, hinc etiam ad consolidationem variæ excogitantur artes. Uniri tantùm expostulant discissæ partes, si discissæ tantùm. Non nisi prævià suppuratione coagmentantur, quæ dilaceratæ, contusæ, vel fractæ fuerunt. Duplex igitur cicatricis opus. In utroque naturæ stupeas ingenium. Statim atque partium incisione dissolvitur unitas, liquores suos evomunt secti tubuli, donec nativâ contractilitate retrocedant, eorumque, vicinorum & integrorum pressu, patentia occludantur oscula. Tunc hiat vulnus, vulnerisque labra tument dolentque. Neque enim fugere versùs integras partes saucia possunt vasorum reticula, quin aliquantulùm nervosa, quibus annectuntur, stamina distendant. Vides indè plagæ marginibus dolorem inferri, à dolore multiplicari vasorum contractiones, ac proindè calorem accersi. Tunc, vel suendo vel deligando, prout sauciatæ partis situs, aut figura vulneris expostulabit, fac ut ad se invicem accedant oræ, brevì consolidationem obtinebis. Ubi primùm adducta fuerunt vulneris labra, qui sine motu torpebat in sectorum vasorum extremis liquor, suscitato calore & increbrescente vicinorum tubulorum *systole*, excitatur. Ergò subtilior liquoris portio sese expedit, & in opposita vasorum extrema blandè irrepens, quà patent, sibi molitur viam. Hac duce, quæ ponè sequitur liquoris portio viscidior minorique motu prædita, idem iter legit. At quoniam huic contracti sectorum vasorum parietes exitum facilem negant, instat à tergo novus humor, qui calcar admovet. Sic paulatìm sese extricat, sectique canalis extremum præterlabitur portio crassior. At, dùm vi sic moras rumpit, tubulos elongari necessum est. Elongatis tubulis ad se invicem accedunt sectæ utrinque extremitates. Tunc in obvia adversorum tubulorum ostia sese insinuat humor ille spissior, coeuntiumque extremorum rimulas sui glutinis explet aspergine. Novum ergò fœdus ineunt vasa, quod in dies rore suo latex nutritius stringit firmatque. Ex his facilè colliges quæ ad cicatricem promovendam conferunt, 1°. caloris nativi beneficium, 2°. sectorum vasorum extensilitatem, variam diametrum, 3°. nutritii roris accessionem. Quæ licèt in omni consolidatione opus absolvant, diversa planè præbent *phænomena*, si suppuratione mundari vulnus indiget & expurgari. Juvat naturæ industriam retegere, quâ, quidquid coagmentandis divisis partibus obest & adversatur, eliminat, novæque substantiæ generatione, destructæ compensat dispendium. Vulnus à coeundo prohibent, illius magnitudo, vasorum laceratio, contusio, ruptio, & illud omne quo destruitur eorum tonus. Tunc enim aut ad se invicem adduci nequeunt disjunctæ partes; aut si adducantur, præ motûs vitæque defectu nunquam conglutinantur. A vasorum sauciorum versùs integras partes retrocessione, sanguinem sisti, dolorem invehi, denique calorem accendi, tibi jam compertum est. Ex his inferre promptum, ab eodem fonte derivari, quæ contingunt in gravioribus. Cùm autem in magnis vulneribus sectorum tubulorum extrema altiùs retrocedant, patet & majorem futuram nervearum fibrillarum distensionem, & in vulneris labris dolorem intensiorem, difficilioremque sanguinis & aliorum succorum motum. Quid inde? In corrugatas partes appellens sanguis, aut negato exitu, eas magìs ac magìs distendet, aut, aditu recusato, in vicinas uberiùs erumpet. Tumebunt igitur vulneris oræ. At eâ proportione sauciatorum vasorum extrema comprimi certum est, quâ tument vicinæ partes, inter quas, sese retrahendo, reconduntur. Illorum idcircò parietes integros sibi firmiter applicari, conglutinari. Insuper, dùm ab arietante jugiter humorum mole crescit in vulneratâ parte calor, humores qui inferiùs in ipsis finibus torpent paulatìm evolvi, ipsorum extremorum lacinias aut rigidos immotosque villos liquari. Scires pùris inchoari genesim, quæ deciduæ lymphæ interventu, ingeminatis vicinarum arteriarum ictibus, absolvitur. Liquatis igitur extremorum vasorum laciniis & humoribus, jugiter effluente pure, minuuntur in dies resistentia, compressio, tumor, liberiorique pede ad vulneratam partem appellunt succi. At quoniam

ad occluſorum vaſorum fines nullo fulcimento innixos indeſinenter propelluntur, elongantur eorum extrema, quæ pro variâ directione ſibi invicem intertexta monticulos in vulneris ſuperficie efformant. Nec tunc minui ſuppurationem mireris. Siquidem, dum ſic undique ſylveſcunt & expanduntur tubuli, vicinorum, quos jam ſuppuratio mundavit, occludunt ora. Sic σάρκωσιν natura perficit. Sic vaſorum germinatione cicatrice vulnus obducitur.

I I I.

AD inducendam vulneri cicatricem fruſtrà te accinges, niſi ſubſilientis per apertas arterias ſanguinis exitus occluſeris. Vel enim, ubi abſque ſuppuratione conſolidationem tentas obtinere, coeuntium extremorum juncturas dividet impetu facto cruor; vel, ubi prævia requiritur ſuppuratio, vulneratam partem calore defraudabit. Indè patet quanti ſit momenti purpureo latici fugam præpedire. Quod quidem ut in omni continui ſolutione neceſſarium, ſic in artuum exciſione dixeris urgentiſſimum. E numero pluribus compreſſionum ſpeciebus, quas, ad occludenda majorum arteriarum oſtia, Medicorum excogitavit induſtria, hanc amplectere quæ coagmentandis earum extremis idonea magìs, viciniſque partibus inſenſa minùs. Votum implebit ligatura. Quæ licet à (a) Græcis, Arabibus, Pariſienſibuſque Medicis antè Pareum cognita fuerit & celebrata, nobis tamen, quàm veteribus, uſitatior eſt. Sic autem in cruris exciſione inſtituitur. Soluto, quod ſuprà genu carnes ſtringebat, vinculo, laxari torcular jubet Chirurgus, ut erumpens ſanguis arteriam prodat. Iterùm conſtricto torculare, quatuor lineis infrà arteriam, totidemque ſuprà, curvam acum filo inſtructam in carnes profundè adigit, filique extrema nodo uno & altero firmat. Sic cum viciniſ partibus ligatur arteria. Eodem modo, quæ iterum torculari laxato reteguntur, arterias vincit. Dein, ligaturæ ſuperimpoſitis ſpleniolis, linamentis & ſpecillis vulnus obtegit. Hæc omnia deligatione in galeri modum inſtitutâ continet. Nunc quomodò ſic ligata arteria coaleſcat paucis expediamus. A ſanguinis grumo (θρόμβον Græci vocant) obthuramenti inſtar arterias occludi, cenſuit (b) Galenus. Quam ſententiam amplexus eſt alius, nullâ de Galeno mentione factâ; ea forſan mente, ut, ſi fidem inveniret hæc opinio, laudes autori ſuo detorquerentur, ſecùs, in eo videretur excuſandus, quod tanti hominis autoritate peccaſſet. Sed liceat, in eo, à Galeno diſſentire. Sui ſimilem ubique ſe præſtat natura. Quâ arte majorum arteriarum conglutinationem, eâdem minorum coalitum, illa perficit. Quapropter, ſi à grumo cornû duritiem æmulante conſtaret obthurari majorum arteriarum oſtia, rectè concludendum foret eodem modo claudi minorum aperturas. Utrique refragatur, conglutinatæ parti, & ſi minor, tamen reſtituta, flexibilitas. Eo loci qui ligaturæ proximior eſt, internos filo devinctæ arteriæ parietes ſibi mutuò applicari nemo diffitebitur. Hanc applicationem firmat, 1°. ſtaminum quibus illi contexuntur ampliatio, quæ, ob interceptas humoribus quibus alluuntur vias, neceſſariò contingit, 2°. eorumdem humorum intumeſcentia quæ ab intenſiori calore promovetur. Jam, ut intelligas ſic applicitos arteriæ parietes conglutinari, memineris univerſos corporis tubulos exiliſſimis poris pervios eſſe, quos dilatari neceſſum eſt & elongari, dum in eiſdem tubulis accumulatur ſuccorum moles major, quos intenſior calor reddit mobiliores. Ergò evolutum à calore ſubtiliſſimum ſerum per parietum ſic ſibi junctorum poros exudabit. Quos dum dilatat, gelatinoſæ ſimul & à calore glutinoſiori factæ lymphæ portioni viam ſternit. Illius nimirùm veſtigia premere cogit hanc impellens à tergo lympha. Ambo igitur in obvios adverſi parietis poros ſibi cudunt aditus. Vides indè, ex oppoſitis ſic ſibi junctorum arteriæ parietum commiſſuris, novos ductus fieri, quos præterlabitur latex nutritius, præterlabendo firmat, glutine ſuo intervalla, ſi quæ ſint, opplendo. Non aliâ de causâ, in peripneumoniâ pulmonis ſuperficies plevræ connectitur. In hepatiti, peri-

a Galen. method. medendi lib. 5. Avicen. lib. 4 fen. 4. tract. 2. Tagaultius, &c.

b Galen. loco citato.

toneo jecoris agglutinatur pars convexa; in herniis, inteſtinum ſacco vel ſpermaticis vaſis adhæreſcit. Sic obthuratur arteria novo ſuorum parietum nexu, antequam filo devinctæ partes ſuppuratione liquentur.

I V.

POST artuum reſectionem ſiſtendi ſanguinis modum, abſque deligatione vaſorum, excogitavit ſolertiſſimus apud Batavos Chirurgus nomine (*a*) Verduynus. Nec eſt quod hujus inventi primum ſe glorietur autorem. Siquidem, quæ ſuper eâ re propoſuit, omnia ferè complexus eſt (*b*) Celſus. Quaſi in fatis, nihil novi Chirurgiæ acceſſurum, niſi à Medicis. Sic autem exciſioni manum admovet Verduynus. Appoſito ſuprà genu torculare, & infrà patellam ſubjecto vinculo, lævâ ſuram arripit. Hanc, infrà infimum, quod patellæ ſubjacet, ligamen, gladio ancipiti dextrâ tranſadigit, quàm proximè fieri poteſt ad os utrumque. Ita ut ab oppoſitâ parte cuſpis tranſeat. Unâque & eâdem inciſione ſuræ muſculos tranſverberando, uſque ad tendonem Achillis excurrit. Eam demùm portionem carnis abſcindit, quæ ſufficere videatur pro vulneris integumento. Dein, quàm celerrimè poteſt, cæteras ligamini ſubjectas carnes incidit, abraſoque perioſteo, os utrumque, non aliter ac jam dictum eſt, ſerrâ dividit. Exciſſo crure, ſaucias carnes à grumis, oſſium frontem à raſurâ, ſpongiâ madidâ repurgat; & leniter reflectendo propendentem reſervatamque ſuræ partem, eâ vulnus obtegit. Hanc, ſi vulneris oras excedat, forficibus renovat decurtatque. Obducuntur poſteà plagæ margines orbiculari fungo, quem crepitum lupi vocant. Exciſſo membri trunco veſica madida ſuperimponitur, huicque altera emollita aliquantò major. Has continet firmatque glutinans emplaſtrum, tertiâ veſicâ prioribus longiori, cooperiendum. His ita munitis, lamina concava, ſplenio quadruplicato intùs obducta, mutilatæ parti applicatur. Tunc, torculare diſſoluto, laminam comprimunt à coriaceâ faſciâ genu involvente lora duo pendentia in crucis Burgundicæ formam flexa, firmiterque fibulis & aciculis clauſa. Hanc licet exciſionis methodum plurima commendare videantur; nihilominùs tamen ab eâ manum abſtinere non dubitabis, ſi, ſaluti potiùs ægrotantium conſulere, quàm commoditati, fert animus. A ſolâ abſciſſæ ſuræ parte validiſſimè in ſectas arterias applicitâ, ſanguis ſiſtitur. At, ex illâ tam forti compreſſione, quot imminent vulneri pericula, quot cicatrici nectuntur impedimenta? Præterquam quòd liquorum, ob tubulorum reflexionem, languet in applicitâ parte motus, dum ſic illa premitur undique, non ſolum ne penitùs aboleatur, ſed etiam, ne vaſa ipſa deterantur, metuendum. Nec eſt quòd objicias in dies compreſſionem minui, ut hæc avertantur mala. Siquidem laxatam deligationem preſſo pede ſequetur hæmorrhagia. Nec, ſemicylindricæ machinæ femori alligatæ retinaculumque trunco ſuppeditantis, hic extollas beneficium. Etenim, antequam illud adaptetur, ſublatis faſciis, malè firmatam cicatricem ſui juris factus dirimet ſanguis; aut, inter adaptandum, conglutinationem inchoatam, manibus novâque compreſſione, diſturbabis. Undè tu ipſe ſanguinis repagula dirues. Quòd ſi ſauciis carnibus ſerratorum oſſium aſperitas inflammationem ſuſcitaverit, ſi compreſſione contuſæ ſuppuraverint, ſi ſuppuratione cruoris viæ reſeratæ fuerint; quidquid moliaris in poſterum, ſanationis ſpem adimet fugiens ſanguis nulla arte coercendus? Quantò magis, ſi, quod in omni ſuſcipiendo perficiendoque opere Chirurgico cavendum imprimis, Gangræna vulnus non ſolum, (*c*) ſed etiam ſuperiores partes ab arctiori deligatione nimiùm conſtrictas obſeſſerit. Nec ſilentio mihi prætermittenda videtur alia ſiſtendi ſanguinis ratio, quam, ut omnibus aliis tutiorem, propoſuit unus haud inferioris notæ è Chirurgis Pariſienſibus: ſcilicet ille (*d*) machinam excogitavit (quam tamen longè antea paucis exceptis à Sculteto delineatam reperies) quâ & truncus & extre-

a *Vide. P. Verduyni diſſert. Epiſtol. de nova artuum decurtandi ratione.* 1696.

b *Confer. Celſum pag.* 498. *edit. Vander Linden.*

c *Vide Fred. Ruyſchii reſp. ad Maurit. à Reverhorſt. ſuper novâ artuum decurtandi method.* 1701.

d Memoires de l'Acad. des Sciences, 1731. p. 91.

mum ſectæ arteriæ comprimuntur ad libitum. Sed quamvis illam felicem exitum ſortitam fuiſſe in femoris exciſione aſſerat; in re tam magni momenti, unico tantùm exemplo confidere inſulſum foret. Quin immò, ex eo quòd, in caſu de quo agitur, proſpero ſucceſſu donata fuerit, rectè concludere eſt peſſimè ceſſuram in aliis. Nec ſunt hìc verba voceſque tantùm. Unica ſolùm arteria erat comprimenda, eaque, propter antiquum fiſtuloſumque vulnus, calloſa ac pæne oſſea. Jam à triginta tribus diebus celebrata fuerat exciſio. Suppuraverant ſectæ carnes calloſæ, duriores, ac proindè minùs ſenſibiles. Ex quibus licet inferre, minùs mobilem arteriam rectè comprimi potuiſſe, compreſſoriæ pilæ à cochleâ vibratæ parvam molem, adeòque vicinis carnibus à callo induratis parùm infenſam; ſuppuratione jam ad finem vergente, cruralis arteriæ truncum impunè preſſum fuiſſe. Quis autem in arte vel mediocriter verſatus, has conditiones defuturas eſſe non judicet, in recenti exciſione, poſt quam & ſectæ partes dolentiores ſunt, & arteriæ numero plures mobilioreſque comprimendæ? Quis non videt, à pilæ comprimentis majori latiorique mole, vulneri præſentiſſimum gangrænæ periculum imminere? Quis demùm non perſpicit, à partium vulneratarum diſtenſione nimiâ & dilaceratione, febrem inflammationemque acceſſi. At inflammationem, imminuto ſanguinis ad vulneratam partem appulſu, truncum arteriæ premendo, præcavebis. Quaſi ſimul neceſſariam ſuppurationem non arceres? Quaſi, vulnus ſanguine defraudando, compreſſionis dolorem imminueres?

V.

QUEMADMODUM de genere humano bene mereri cenſendi ſunt ii, qui remediorum ſuppellectilem inventis utilibus augere ſtudent; ſic vituperio digni videntur, qui novitate inanis gloriolæ fumum aucupantes, ſibi magìs quàm ægrotantibus ſerviunt. Faceſſat hæc prava nominis ampliandi libido, quæ vitæ mortalium inſidiatur. Standum remediis longo uſu confirmatis, ſi nihil melius recens ætas retexerit. Non, ob vetuſtatem, cauterium actuale, vitriolum & alia id genus, ex Chirurgorum officinis ablegavit Medicina. Sed quod ad ſanguinem ſiſtendum tutiorem eſſe ligaturam, vulnerumque conglutinationi minùs infenſam, comperuit. Nec, novitatis gratiâ, compreſſionum aliis ſpeciebus confidet uſquam, quas ligaturâ periculoſiores intelligit atque noxiores. At, inquies, Verduyni methodo longæ ſuppurationis tædia vitantur, arcetur à vulnere tam infenſus aëris affluxus, ſubſternitur oſſibus carneum pulvinar, undè artificiali tibiæ innitendi major facilitas. Ergòne promptior, qui incertus eſt, coalitus? An non ipſo aëre formidabilior hoſtis ſphacelus? Quid, ſi ex oſſium trunco exoſtoſes pullulaverint, nonne te pudebit utilitatis dubiæ ſpecie allectum, periculoſiorem curandi viam tentaſſe? Objicies, hunc operandi modum aliquoties feliciter ceſſiſſe. Quid ad nos, ſi ſæpiùs ſuccedat ligatura, ſi minora ſecum invehat pericula, ſi, quod in omni exciſione primum, ſanguinis fontes, illæſis vicinis partibus, præpediat? Inſtat alterius Autor machinæ, ſimulque à ſuâ compreſſione convulſiones antevetti clamitat, quas non raro à ligaturâ, nervo arteriam concomitanti, ſuſcitari contendit. Hæc fucum faciant impetitis, quos latet acum & altè adigendam, & vicinas arteriæ carnes filo comprimendas eſſe. Hâc induſtriâ ſervabunt à fili ſtringentis noxis immunem nervum interjectæ carnes, &, diutiùs hærente vinculo, firmior erit ateriæ conſolidatio. Dicet non eâ vi ſanguinem in arteriis impelli quæ compreſſionem mediocrem ſuperare valeat, præſertim cum arteriæ truncus unà comprimatur. Adeòne ſectarum arteriarum exinanientur extrema, ut tam facilè poſſint occludi? Minimè. Quid enim confert ad fines arteriarum minorem ſanguinis quantitatem appellere, ſi in eis moram nectere cogatur cruor & acervari, propter anguſtatas, ab eâdem compreſſione, venarum diametros? Sed tædet his lon-

giùs immorari. Ex aliis etiam, quæ benè multa ſunt, quiſque doctus intelliget, cæteris compreſſionum ſpeciebus, ligaturam anteponendam eſſe.

Ergò in Artuum exciſione tutiùs à Ligaturâ, *quàm ab aliâ compreſſionis ſpecie, ſiſtitur Sanguis.*

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Antonius Caſamajor.

M. Raymundus de la Riviere.

M. Franciſcus - Joſephus Hunauld, Regiæ Scientiarum Academiæ, Regiæque Societatis Londinenſis Socius, in horto Regio Anatomes & Chirurgiæ Profeſſor ac Demonſtrator.

M. Ludovicus - Petrus le Hoc, Conſiliarius Medicus Regis ordinarius in ejus Caſtelleto.

M. Antonius - Nicolaus Guenault.

M. Paulus - Jacobus Maloüin.

M. Petrus Marais.

M. Franciſcus Goüel.

M. Urbanus Leaulté.

Proponebat Pariſiis LUDOVICUS-FLORENTIUS BELLOT, autor. Rojanus Ambianenſis, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1734, à ſextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1734.